

**Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo**

ISSN 2385-8826

UČITELJEV GLAS

Priloga revije
Vzgoja in izobraževanje
letnik V, številka 1, 2018

Izdajatelj in založnik
Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Predstavniki
dr. Vinko Logaj

Uredniški odbor
dr. Zora Rutar Ilc,
dr. Ada Holcar Brunauer, ddr. Barica
Marentič Požarnik, Urška Margan,
dr. Alenka Polak, dr. Sonja Pečjak,
dr. Justina Erčulj, dr. Robert Kroflič

Odgovorna urednica
dr. Zora Rutar Ilc

Urednica založbe
Damijana Pleša

Jezikovni pregled
Tine Logar

Naslov uredništva
Zavod RS za šolstvo, Poljanska c. 28,
1000 Ljubljana
Zora.rutar-ilc@zrss.si
Vzgoja.izobrazevanje@zrss.si
www.zrss.si

Oblikovanje
Kofein dizajn, d. o. o.

Priprava in tisk
Design Demšar, d. o. o.
Schwarz Print, d. o. o.

Detajl na naslovnici
Rosana Resnik

Naklada
700 izvodov

© Zavod Republike Slovenije za šolstvo,
2018

Vse pravice pridržane. Brez založnikovega pisnega
dovoljenja ni dovoljeno nobenega dela revije na kakršen
koli način reproducirati, kopirati ali kako drugače
razširjati. Ta prepoved se nanaša tako na mehanske
(fotokopiranje) kot na elektronske (snemanje ali
prepisovanje na kakršen koli pomnilniški medij) oblike
reprodukcije.

Barbara Lesničar,

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Večina prispevkov v Učiteljevem glasu in v Vzgoji in izobraževanju se osredotoča na učiteljevo strokovno rast in sodelovanje v učečih se skupnostih. Avtorji so svoje delo, ki ga opisujejo v prispevkih, povezali s prednostnimi nalogami šole kot celote (npr. bralna pismenost, formativno spremljanje, domače naloge). Delovali so različno, nekateri sami, drugi v timu učiteljev, ki so oblikovali učečo se skupnost, ponekod pa se je – predvsem na pobudo ravnatelja – v delo vključil celoten kolektiv. Večina se je odločila za raziskovanje lastne prakse (akcijsko raziskovanje). Najprej je bilo treba opredeliti raziskovalno vprašanje. To je bil najtrši oreh, saj so se zavedali, da mora biti to vprašanje dovolj specifično, povezano z izzivi njihove lastne prakse in ne nazadnje tudi izvedljivo v praksi. Večinoma so se povezali v učeče se skupnosti, kjer so kritično prijateljevali, zbirali povratne informacije in si izmenjali primere dobrih praks. Pri tem so uporabljali različna orodja, ki so nastala v projektu. Orodja/protokoli (<http://linpilcare.eu/index.php/partners-spaces/partspac-zrss/62-sl-tools>) namreč zagotavljajo učinkovito delovanje skupine, usmerjenost k cilju in omogočajo, da se sliši glas vsakega posameznika. Prav tako nas izkušnje s preučevanjem lastne prakse učijo, da je eden od glavnih izzivov sodelovanje z drugimi učitelji. Kot pišejo številni avtorji, ustanovitev učečih se skupnosti v šoli kot platforme za raziskovanje lastne prakse lahko pripomore k reševanju tega problema. Hord (1997) opredeli učeče se skupnosti kot »kraj, kjer učitelji skupaj raziskujejo, kako izboljšati svojo prakso na področjih, ki so za njih pomembna, in nato uresničijo, kar so se naučili«. Posledično učeče se skupnosti pomagajo učiteljem sodelovati pri raziskovanju.

Učitelji so se strinjali, da takšen način dela zagotavlja varno okolje in spodbuja kulturo dialoga, kar sta temeljna pogoja za uspešno delovanje učeče se skupnosti. Mnogi učitelji so skozi raziskovanje lastne prakse

razvili povečano občutljivost za potrebe učencev ter pripravljenost in potrebo po spremljanju, evalvaciji in deljenju izkušenj iz lastne prakse. Prav tako so se nekateri udeležili usposabljanj, ki jih je Zavod za šolstvo organiziral na državni ravni (na primer moderacijske veščine), drugi pa so se v okviru različnih projektov udeležili mednarodnih seminarjev, ki so jih organizirali in izvajali tudi konzorcijski partnerji Zavoda RS za šolstvo (Belgija, Estonija, Nizozemska, Slovenija, Portugalska, Velika Britanija). Na nekaterih šolah je to postal ustaljen način profesionalnega razvoja za celoten kolektiv, drugod so se v takšne skupnosti povezali samo nekateri učitelji.

Prispevki odražajo pestrost in kompleksnost učiteljevega dela. Bralcu ponujajo dovolj dokazov za to, da sta strokovna rast učiteljev in s tem posredno tudi izboljšanje dosežkov učencev mogoča v sodelovanju z drugimi učitelji v učečih se skupnostih in nenehnem raziskovanju, kaj v razredu deluje in kaj ne. To pomeni, da mora raziskovanje postati del učiteljevega poučevanja.

≈ *Kazalo*

2 **Uvodnik**

Barbara Lesničar

4 **Inkluzija profesionalcev – oziroma kako je lahko profesionalna rast vsevključujoča ter hkrati kakovostna, sproščujoča in zabavna**

Milan Šilak, Alexandra Hojnik Bezjak, Aleš Pevec, Tina Brodnjak Kokot

7 **Učeca se skupnost – izbira ali nuja?**

Ladislava Milošević

10 **Z roko v roki – izkušnja šole v projektu Linpilcare in pogled od zunaj**

Dr. Brigita Rupar, Tjaša Prudič

17 **Od projekta Spodbujanje bralne pismenosti do projekta Linpilcare ... ob podpori in spodbudi učeče se skupnosti**

Anja Šircelj Istenič

22 **Intervju z Zlatko Lebar, ravnateljico Srednje zdravstvene šole Murska Sobota**

Irena Kumer

24 **Learning by teaching ali Učenje s poučevanjem**

Viljem Pavlovič

28 **Inovativni, sodobni pristopi k učenju in poučevanju – uvajanje debatnih tehnik v pouk**

Mag. Marjetica Štante Kapun

31 **Kulturni bazar 2018**

Ana Petrovčič